

Forslag

til

Lov om ændringer i Toldloven.

Fremsat den 13. januar 1960 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov nr. 1 af 28. januar 1959 (Toldloven) foretages følgende ændringer og tilføjelser:

ad § 1.

I § 1 tilføjes følgende:

„*Stk. 2.* Af varer, for hvilke der i medfør af Konventionen om Oprettelse af Den Europæiske Frihandelskommenslutning bliver forpligtelse til gennemførelse af delvis og efterhånden fuldstændig toldfritagelse, svares i tiden fra og med den 1. juli 1960 til og med den 31. december 1969 nedenstående andel af det toldbeløb (basistolden), som ville påhvile varerne ifølge tariffen, der var gældende den 1. marts 1960 (basistold-tariffen):

fra og med:	Andel af basistolden
den 1. juli 1960 svares	80 pct.
- 1. januar 1962 —	70 -
- 1. juli 1963 —	60 -
- 1. januar 1965 —	50 -
- 1. januar 1966 —	40 -
- 1. januar 1967 —	30 -
- 1. januar 1968 —	20 -
- 1. januar 1969 —	10 -

Fra og med den 1. januar 1970 fritages de omhandlede varer fuldstændigt for told.

Stk. 3. Den i stk. 2 omhandlede toldfritagelse kommer ikke til anvendelse på varer, som før den 1. juli 1960 er tilskrevet et kreditoplag eller oplagt på et af de i §§ 78-81 omhandlede private transitoplag, selv om tolden af de pågældende varer først berigtiges efter den nævnte dato.

Stk. 4. De nærmere regler vedrørende den i stk. 2 omhandlede toldfritagelse bekendtgøres af finansministeren.“

ad § 174.

I § 174, stk. 1, udgår ordet „oprindelsesbevis“, og i stedet indsættes: „oprindelsesdokument“.

Endvidere udgår paragraffens stk. 2, og i stedet indsættes følgende:

„*Stk. 2.* Finansministeren kan på nærmere fastsatte vilkår meddele organisationer, der fremsætter begæring herom, autorisation til at udstede de i stk. 1 omhandlede oprindelsesdokumenter.

Stk. 3. I tilfælde, hvor en stat, der har ratificeret Konventionen om Oprettelse af Den Europæiske Frihandelskommenslutning ønsker iværksat en undersøgelse af rigtigheden af oprindelsesdokumenter m. v. vedrørende herfra til vedkommende stat udførte varer, samt i øvrigt i tilfælde, hvor der er fremkommet forhold, som giver rimelig grund til iværksættelse af en sådan undersøgelse, kan toldvæsenet afkræve en næringsdrivende oplysninger om forhold, der er af betydning for undersøgelsen, samt, i det omfang formålet nødvendiggør det, efterse hans forretningslokaler, regnskabsmateriale og korrespondance m. v.

Stk. 4. Finansministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler vedrørende toldvæsenets virksomhed i medfør af stk. 1 og 3.“

ad § 193.

I § 193 udgår stk. 3, og i stedet indsættes følgende:

„Stk. 3. Ved urigtig førelse af det i § 94, stk. 3, nævnte lagerregnskab samt ved afgivelse af urigtige oplysninger og bevisligheder til opnåelse af den i § 1, stk. 2, og § 2, stk. 1, omhandlede toldlempelse, jfr. § 156, eller til opnåelse af toldvæsenets eller autoriserede organisationers bistand i forbindelse med udstedelse af de i § 174 omhandlede oprindelsesdokumenter finder bestemmelserne i nærværende paragraf tilsvarende anvendelse.“

ad § 195.

I § 195 tilføjes efter stk. 2 følgende:

„Stk. 3. Bestemmelserne i § 193, stk. 1 og 2, finder, for så vidt forholdet ikke er strafbart efter § 193, stk. 3, tilsvarende anvendelse over for den, som til støtte for et krav om, at herfra udførte varer skal

anses som berettiget til opnåelse af toldmæssige fordele (områdetoldbehandling) i fremmede stater, der har ratificeret Konventionen om Oprettelse af Den Europæiske Frihandelssammenslutning, udsteder eller foranlediger udstedt et i en væsentlig henseende urigtigt dokument.“

§ 2.

Finansministeren bemyndiges til at bekendtgøre lov nr. 1 af 28. januar 1959 (Toldloven) med de ændringer og tilføjelser, der træder i kraft den 1. marts 1960.

§ 3.

Denne lov træder i kraft den 1. marts 1960.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende lovforslag indeholder en række ændringer i toldloven, som det vil være nødvendigt at gennemføre i forbindelse med Danmarks ratifikation af Konventionen om Oprettelse af Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

Vedrørende de foreslåede ændringer skal bemærkes følgende:

Til § 1.

Ved det foreslåede ny stk. 2 til toldlovens § 1 søges tilvejebragt hjemmel til gradvis ophævelse af tolden for alle af konventionens almindelige toldfritagelsesordning omfattede varesendinger. For de pågældende varer vil tolden herefter den 1. juli 1960 blive nedsat med 20 pct. og ved hver af de efterfølgende skæringsdatoer med 10 pct. Fra og med den 1. januar 1970 fritages varerne fuldstændigt for told.

Nedsættelsen af tolden er i henhold til konventionens bestemmelser herom knyttet til basistoldtariffen, det vil sige den tarif, der er gældende den 1. marts 1960.

For varer, der ved indførslen tilskrives et kreditoplag eller oplægges på et privat transitoplag, berigtiges tolden i forbindelse med varenes frørsel fra oplagene på grundlag af den på frørselstidspunktet gældende told, jfr. toldlovens § 81, stk. 3, og § 90. Denne særlige regel tænkes — uanset at der ikke foreligger nogen folkeretlig

forpligtelse hertil — også bragt i anvendelse for så vidt angår den nu omhandlede nedsættelse af tolden, således at varer, der er tilført de pågældende oplag forinden en af skæringsdatoerne, men som først fræsøres oplagene efter skæringsdatoen, får del i den på skæringsdatoen foretagne nedsættelse af tolden. Ordningen vil dog kun kunne gennemføres under forudsætning af, at der allerede ved varenes indførsel er fremlagt de fornødne bevisligheder for, at varerne med hensyn til deres oprindelse m. v. er berettiget til nedsættelse af tolden. Da den nærmere ordning i så henseende først sættes i kraft den 1. juli 1960, vil det herefter ikke være muligt at lade den omtalte regel få virkning for varer, der er tilført disse oplag før 1. juli 1960, og det er derfor i det ny stk. 3 til toldlovens § 1 foreslået, at reglen ikke skal gælde for så vidt angår sådanne varer.

Omfanget af konventionens toldfritagelsesordning er ikke lagt fast én gang for alle. Der må således regnes med ændringer i de i konventionens tillæg D og E indeholdte lister over landbrugsvarer og fisk m. v., for hvilke særlige bestemmelser er fastsat i konventionen. Endvidere må der regnes med, at de betingelser med hensyn til oprindelse m. v., der skal være opfyldt, for at varesendinger kvalificerer til toldfritagelse, vil blive genstand for mange ændringer. Som følge heraf har man ikke

anset det for rigtigt at indsætte de nærmere regler for fastlæggelsen af den af toldfritagelsen omfattede handel i selve toldloven, men man har i det ny stk. 4 til toldlovens § 1 foreslået, at reglerne skal bekendtgøres af finansministeren.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at den gældende toldlov allerede indeholder hjemmel for finansministeren til fastsættelse af de for ordningens gennemførelse fornødne kontrolforskrifter m. v. Der skal herved særligt henvises til lovens § 156 (oprindelseskontrol).

Til § 174.

Opnåelse af toldfritagelsen er ifølge konventionen betinget af, at de pågældende varesendinger er ledsaget af et oprindelsesdokument, der enten kan være en af de næringsdrivende udfærdiget erklæring eller et af toldvæsenet eller en autoriseret organisation udstedt certifikat. Med henblik på, at danske eksportvarer i størst muligt omfang kan drage fordel af toldfritagelse i de øvrige medlemsstater, vil det derfor være nødvendigt, at der ydes erhvervene fornøden bistand med oplysninger, udstedelse af certifikater m. v.

Bestemmelser om toldvæsenets bistand i forbindelse med udstedelsen af oprindelsesdokumenter for her fra landet udførte varer findes allerede i den gældende toldlovs § 174. Da der imidlertid som nævnt ifølge konventionen er mulighed for, at bistand kan ydes også af dertil autoriserede organisationer, der skal være udpeget af den eksportende medlemsstat og anmeldt over for de øvrige medlemsstater, foreslås der som nyt stk. 2 i § 174 indføjet en bestemmelse om, at finansministeren på nærmere fastsatte vilkår kan meddele organisationer, der fremsætter begæring herom, autorisation til at udstede oprindelsesdokumenter.

Da medlemsstaterne har en fælles interesse i, at oprindelsesreglerne respekteres af producenter og eksportører i alle medlemsstater, bestemmes det i konventionen, at der skal etableres et nært samarbejde mellem medlemsstaternes toldmyndigheder, og at disse skal bistå hinanden i undersøgelser af rigtigheden af oprindelsesdokumenter. Som følge heraf er der som nyt stk. 3 i § 174 indføjet en bestemmelse, der giver toldvæsenet fornøden hjemmel til at iværksætte undersøgelser af rigtigheden af oprindelsesdokumenter for udførte varer i tilfælde, hvor en anden medlemsstat har ønsket dette, samt i øvrigt i tilfælde, hvor der — for

så vidt angår eksporten til andre medlemsstater — er fremkommet forhold, der giver rimelig grund til iværksættelse af en sådan undersøgelse.

Til § 193 og § 195.

En medlemsstat bliver ifølge konventionen endvidere forpligtet til at gennemføre lovbestemmelser om strafforfølgning af personer, der på dens territorium udsteder eller foranlediger udstedt et i en væsentlig henseende urigtigt dokument til støtte for krav om, at varer, der udføres til en anden medlemsstat, skal anses som berettiget til toldfritagelse i vedkommende anden stat. De straffe, der i disse tilfælde skal kunne bringes i anvendelse, skal svare til dem, der finder anvendelse i tilfælde af urigtige angivelser med hensyn til betaling af told ved indførsel.

Den gældende lovs § 193, stk. 3, indeholder allerede en bestemmelse om, at afgivelsen af urigtige oplysninger og bevisligheder til opnåelse af toldvæsenets bistand i forbindelse med udstedelsen af oprindelsesdokumenter for udførte varer kan straffes efter de for urigtige angivelser ved indførsel af varer gældende bestemmelser. Denne lovbestemmelse foreslås nu udvidet til også at omfatte de tilfælde, hvor der er afgivet urigtige oplysninger m. v. i forbindelse med opnåelsen af bistand fra de autoriserede organisationer. Dette vil — i overensstemmelse med et fra handelens og industriens side udtrykt ønske — også gælde den bistand, som af organisationerne ydes i forbindelse med eksport til lande, der står uden for frihandelsmomenslutningen.

Som følge af konventionens forpligtelser må der imidlertid tillige være mulighed for strafforfølgning af personer, som uden bistand fra toldvæsenet eller en autoriseret organisation har udfærdiget et oprindelsesdokument, der derefter viser sig at være urigtigt. En herpå sigtende bestemmelse er foreslået indsat som nyt stk. 3 i § 195, hvilken paragraf i stk. 1 og 2 indeholder de af Helsingforskonventionen følgende forpligtelser til straf af personer, som anvender danske fartøjer til smugleri af alkoholholdige varer til stater, der har ratificeret den pågældende konvention. Strafforfølgning i henhold til det foreslåede ny stk. 3 i § 195 vil i almindelighed kun komme på tale i tilfælde, hvor vedkommende stat, over for hvilken det urigtige dokument er anvendt, tager initiativ til, at en straffesag rejses.